

KURJER LITEWSKI

w WILNIE we WTOREK DNIA 26 MARCA V.S. 1818 ROKU.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Wczoraj dnia 28 marca. Pierwszy od czasu szczęśliwego odrodzenia Królestwa Polskiego, Sejm tegoż Królestwa, rozpoczął tu dnia wczorajszego czynności swoje, w porządku przepisany w Programmie następującym:

PROGRAMMA

Do pierwszej Sessyi Seymowej w roku 1818.

Dnia 27 marca o godzinie 9tej zrana zgromadzą się do kościoła Katedralnego Senatorowie, Ministrowie i Rada Stanu, oraz Posłowie i Deputowani.

Senatorowie i Rada Stanu zasiądą w Praesbiterium, a Posłowie i Deputowani, zajmą pierwsze ławki w kościele.

Skoro się wszyscy zgromadzą, odprawi się msza czytana, po której nastąpi kazanie, a po niem jeden z Biskupów pontyfikalnie ubrany, zaintonuje hymn *Veni Creator*.

Po skończonem nabożeństwie, Senat się zbierze w Izbie swych posiedzeń, a posłowie i deputowani w Izbie przeznaczony do ich zgromadzenia.

Posłowie i Deputowani, zajmą miejsca podług porządku przepisanego Statutem 15 (27) marca 1816 dla województw, powiatów i okręgów gminnych, to jest: na pierwszej ławce po prawey ręce od wniescia, zasiądą Posłowie Województwa Krakowskiego, po nich Deputowani z tegoż Województwa. Pierwszą ławkę po lewey ręce od wchodu, zajmą Posłowie Województwa Sandomierskiego, po nich Deputowani rzeczony Województwa. Posłowie i Deputowani Województw, Kaliskiego, Plockiego i Podlaskiego, zasiądą miejsca za Posłami i Deputowanymi Województwa Krakowskiego. Za Posłami i Deputowanymi Województw, Lubelskiego, Mazowieckiego i Augustowskiego, umieszczeni będą za posłami i Deputowanymi Województwa Sandomierskiego.

Ministrowie i Członki Rady Stanu na mocy artykułu 101 ustawy Konstytucyney, mający prawo zasiadania w obu Izbach, mieć będą miejsce w Izbie Senatorskiej, po obudwóch stronach Tronu, a w Izbie poselskiej, naprzeciwko Marszałka Seymowego.

Minister spraw wewnętrznych, uda się do Izby poselskiej, uwiadomi ją o nominacyi Marszałka, i tę głośno odczytawszy, wezwie go do zajęcia miejsca swego; wręczy mu nakoniec nominacyą, wraz z listą członków Izby, zatwierdzoną przez Senat.

Poczem Minister spraw wewnętrznych, oznaymi Najjaśniejszemu Panu, iż Posłowie i Deputowani, zajęli miejsca swoje; tudzież, że nominacya Marszałka została ogłoszoną.

Następnie Marszałek przystąpi do imiennego powołania, każdego z członków, podług listy opemu wręczony i wezwie do ustępu tych, którzyby nie mieli prawa do zasiadania. Poczem na czele Izby oczekiwać będzie rozkazów Najjaśniejszego Pana, nie zajmując się żadnym innym przedmiotem.

Prezydujący w Izbie Senatorskiej, w tymże samym czasie, powoławszy imiennie, wszystkie członki przytomne podług listy przeyrzanej, wezwie tych do oddalenia się, którymby Senat odmówił prawa do obrad Seymowych. A za otrzymaniem rozkazu Najjaśniejszego Pana, przez jednego z członków Rady Stanu, wyznaczy Deputacyą złożoną z dwóch Senatorów, która się uda do Izby poselskiej, dla wezwania jej do połączenia się z Izbą Senatorską.

Marszałek Seymowy zawiadomiony o zbliżaniu się wzywanych Senatorów, wyśle dwóch po-

słów i dwóch deputowanych dla przyjęcia, i osobiście przyymie ich przy drzwiach Izby, wprowadzi i wskaże im miejsca naprzeciwko siebie.

Ciż Senatorowie, krótką przemową wezwą posłów i deputowanych, do połączenia się z Izbą Senatorską: poczem powstawszy z miejsca swego poprowadzą do rzeczony Izby posłów i deputowanych, na czele których Marszałek znajdować się będzie.

Skoro się obiedwie Izby połączą, i gdy Izba poselska zajmie miejsca wskazane przez prezydującego w Senacie, doniosą o tém Najjaśniejszemu Panu przez deputacyą, złożoną z sześciu członków, po trzech z każdej Izby. Prezydujący w Senacie wylierze Senatorów, a Marszałek Seymowy Posłów, z których taż deputacya złożoną będzie.

W tym porządku obiedwie Izby oczekiwać będą przybycia Monarchy, nie przystępując do żadnych obrad.

Prezydujący w Senacie i Sekretarz Senatu przyymą Najjaśniejszego Pana udrzwi izby.

Najjaśniejszy Pan z Tronu swego, otoczony po prawey stronie Ministrami, i Radą Stanu, po lewey switą swoją, a w tyle dworem swoim, zagai posiedzenie mową w języku franuzkim, którą Minister Sekretarz Stanu, odczyta w języku polskim.

Po skończonem mowie Monarchy, i odczytaniu jej w Polskim języku przez Ministra Sekretarza Stanu, Marszałek izby poselskiej wezwany będzie przez jednego z członków rady stanu, do przysięgi wskazaney artykułem 119 statutu organicznego o reprezentacyi narodowej.

Po złożeniu przysięgi, jeden członek z rady stanu wręczy mu, w imieniu Monarchy Jaskę marszałkowską.

Prezydujący w Senacie, w imieniu Senatu, po nim Marszałek Seymowy w Imieniu izby, poselskiej, zabiorą głos.

Po tych przemowach Najjaśniejszy Pan, opuści Izbę Senatorską, i uda się do swych pokojów; prezydujący w Senacie odprowadzi Monarchę do pierwszych drzwi pokojów, a wyż rzeczona Deputacya aż do drugich drzwi.

Prezydujący, wróciwszy do izby Senatorskiej, da głos Ministrowi wewnętrznemu, który wystawi obraz działań rządowych, od czasu odrodzenia się Królestwa, odwołując się do raportu przedstawionego Senatowi przez radę stanu, (którego każdemu z członków seymujących exemplarz drukowany, wraz z powyższą mową Ministra udzielonym będzie.) — Przedstawi oraz seymowi stan kraju, i uwiadomi o projektach, które podane będą pod roztrząśnienie obu Izb.

Po mowie Ministra wewnętrznego, prezydujący w Senacie oświadczy w Imieniu Monarchy, iż wola jest Jego, aby obie Izby połączone zebrały się w dniu następnym dla słuchania rapportu rady stanu, i wezwie Izbę poselską, aby się oddaliła do Izby swojej.

Jak tylko posłowie i deputowani powrócą, i gdy Marszałek zajmie swe miejsce, otworzy posiedzenie mianowaniem Sekretarza, i wezwie go do złożenia przysięgi na rotę, przepisaną artykułem 121 statutu organicznego o reprezentacyi narodowej.

Tegoż samego dnia lub następnego, każda Izba przystąpi oddzielnie, do wyznaczenia Kommissyi skarbowey, Kommissyi prawodawczey cywilney i kryminalney, i kommissyi organiczney i administracyney, stosownie do artykułu 98 ustawy konstytucyney.

Sessya tak w Senacie, jako i w Izbie poselskiej będzie publiczna.

W przedpokojach Izby Senatorskiej będzie straż; — zaś przy Izbie Poselskiej warta tylko z dwóch ludzi złożona.

W dniu 28 o dziesiątej godzinie rannej, obiedwie izby zgromadzą się w izbie Senatorskiej; gdzie jeden z członków rady stanu wezwany przez Prezesa senatu,

W dniu wczorajszym rozpoczął się Sejm Królestwa Polskiego. Opis pierwszego posiedzenia tegoż Sejmu, dla krótkości czasu, do następującego Numeru Gazety odkładając, pośpieszamy z umieszczeniem Mowy NAYJASNEYSZEGO PANA, którą przy rozpoczęciu Sejmu miał z Tronu do obudwóch Izb połączonych, jako też Mowy JW, Ministra spraw wewnętrznych, wystawiającej obraz kraju i działań rządowych.

DISCOURS
Prononcé par
SA MAJESTÉ L'EMPEREUR ET ROI
à l'ouverture de la Diète du Royaume de Pologne.

Représentans du Royaume de Pologne.

Vos espérances et mes vœux s'accroissent. Le peuple que vous êtes appelés à représenter, jouit enfin d'une existence nationale, garantie par des institutions que le temps a muries et sanctionnées.

L'oubli le plus sincère du passé pouvoit seul produire votre régénération. Elle fut irrévocablement décidée dans ma pensée du moment que j'ai pu compter sur les moyens de la réaliser.

Jaloux de la gloire de ma patrie, j'ai ambitionné de lui en faire cueillir une nouvelle. La Russie en effet à la suite d'une guerre désastreuse, en rendant, d'après les préceptes de la morale chrétienne, le bien pour le mal, vous a tendu fraternellement les bras, et parmi tous les avantages que lui donnoit la victoire, elle en a préféré un seul: l'honneur de relever et de restaurer une nation vaillante et estimable.

En y contribuant, j'ai obéi à une conviction intérieure puissamment secondée par les événemens. J'ai rempli un devoir prescrit par elle seule, qui n'en est que plus cher à mon cœur.

L'organisation qui étoit en vigueur dans votre pays a permis l'établissement immédiat de celle que je vous ai donnée, en mettant en pratique les principes de ces institutions libérales qui n'ont cessé de faire l'objet de ma sollicitude, et dont j'espère avec l'aide de Dieu étendre l'influence salutaire sur toutes les contrées que la Providence a confiées à mes soins.

Vous m'avez ainsi offert les moyens de montrer à ma patrie ce que je prépare pour elle dès long-tems, et ce qu'elle obtiendra, lorsque les élémens d'une oeuvre aussi importante auront atteint le développement nécessaire.

Polonois! revenus comme vous l'êtes des funestes préventions qui vous ont causé tant de maux, c'est à vous à consolider votre renaissance.

Elle est indissolublement liée aux destinées de la Russie; c'est à fortifier cette union salutaire et protectrice que doivent tendre tous vos efforts. Votre Restauration est définie par des traités solennels. Elle est sanctionnée par la charte constitutionnelle. L'inviolabilité de ces engagements extérieurs et de cette loi fondamentale, assure désormais à la Pologne un rang honorable parmi les nations de l'Europe. Bien précieux, qu'elle a long-tems cherché en vain au milieu des épreuves les plus cruelles.

La carrière de vos travaux s'ouvre. Le Ministre de l'intérieur vous exposera l'état actuel de l'administration du Royaume; vous allez connoître les projets de lois qui doivent faire l'objet de vos délibérations. Ils ont pour but des améliorations progressives. Celle des finances de l'état réclame encore des notions que le temps et une juste appréciation de vos ressources peuvent seuls fournir au Gouvernement. Le régime constitutionnel est appliqué successivement à toutes les parties de l'administration. L'ordre judiciaire va être organisé. Des projets de législation civile et pénale seront portés à votre connoissance. Je me plais à croire qu'en les examinant avec une attention soutenue, vous pro-

ochez le rapport de la commission, touchant le projet de loi relatif à l'organisation de la justice, et vous en discuterez les dispositions. Le Ministre des finances vous exposera l'état des finances de l'état, et vous en discuterez les dispositions. Le Ministre de l'intérieur vous exposera l'état de l'administration, et vous en discuterez les dispositions. Le Ministre de l'instruction publique vous exposera l'état de l'instruction publique, et vous en discuterez les dispositions. Le Ministre de la guerre vous exposera l'état de la guerre, et vous en discuterez les dispositions. Le Ministre de la marine vous exposera l'état de la marine, et vous en discuterez les dispositions. Le Ministre des affaires étrangères vous exposera l'état des affaires étrangères, et vous en discuterez les dispositions. Le Ministre des cultes vous exposera l'état des cultes, et vous en discuterez les dispositions. Le Ministre des travaux publics vous exposera l'état des travaux publics, et vous en discuterez les dispositions. Le Ministre des finances vous exposera l'état des finances, et vous en discuterez les dispositions. Le Ministre de l'intérieur vous exposera l'état de l'intérieur, et vous en discuterez les dispositions. Le Ministre de l'instruction publique vous exposera l'état de l'instruction publique, et vous en discuterez les dispositions. Le Ministre de la guerre vous exposera l'état de la guerre, et vous en discuterez les dispositions. Le Ministre de la marine vous exposera l'état de la marine, et vous en discuterez les dispositions. Le Ministre des affaires étrangères vous exposera l'état des affaires étrangères, et vous en discuterez les dispositions. Le Ministre des cultes vous exposera l'état des cultes, et vous en discuterez les dispositions. Le Ministre des travaux publics vous exposera l'état des travaux publics, et vous en discuterez les dispositions.

M O W A
Najjasniejszego
CESARZA I KRÓLA
Miana przy otwarciu Sejmu Królestwa Polskiego.

Reprezentanci Królestwa Polskiego.

Spełniają się wasze nadzieje i moje życzenia. Lud, który powołani jesteście reprezentować, używa nakoniec bytu narodowego, pod ręką ustaw, które czas do dojrzałości doprowadził i zatwierdził.

Najszczerze zapomnienie przeszłości, mogło jedynie być powodem do waszego odrodzenia. Było ono nieodzownie postanowionem w mej myśli, skorom mógł polegać na sposobach jego uiszczenia.

Troskliwy o sławę mojej oyczyzny, chciałem też nową chwałę przydać. Jakoż Rossya po srogiej wojnie, oddając podług nauki Chrześcijańskiej dobre za złe, wyciągnęła ku wam braterskie ręce i z pomiędzy wszystkich korzyści, które jej dawało zwycięstwo, przeniosła jedynie zaszczyt wzniesienia i przywrócenia narodu walecznego i godnego szacunku.

Przykładając się do takiego dzieła, posłuszny jestem wewnętrznej przekonaniu silnie popieranemu przez świeże wypadki. Dopelnilem obowiązku, który mi jedynie toż przekonanie przepisywało, a który się tém droszym stawał dla mojego serca.

Organizacya trwająca w waszym kraju, dozwalała niezwłocznego ustanowienia tej, jaką wam nadałem, wprowadzając w wykonanie prawdy liberalnych, które nie przestawały nigdy zajmować całej mej troskliwości, a których spodziewam się przy pomocy Boskiej rozciągnąć wpływ zbawienny na wszystkie krainy, jakie od Opatrzności mej pieczy są poruczone.

Podaliście mi przeto sposobność okazania mej oyczyźnie tego, co dla niej oddawna gotuję i co otrzyma, skoro zarody tak ważnego dzieła będą mogły osiągnąć potrzebny rozwinięcie.

POLACY! Odstąpiwszy od zgubnych uprzedzeń, które wam tyle zadały ciosów, do was już należy ustalić wasze odrodzenie. Jest ono nierozzerwanie połączone z przeznaczeniem Rossyi. Wszystkie wasze usiłowania dążyć powinny ku ściśnieniu tego zbawiennego i opiekuńczego związku.

Wskrzeszenie wasze jest opisane w uroczystych przyrzeczach; uswięca je ustawa Konstytucyjna. Nienaruszalność tych umów zewnętrznych i tego kardynalnego prawa, zapewnia odtąd Polsce zaszczytny między narodami Europejskimi stopień: do którego drogiego celu tak długo na próżno dążyła pośród najsroższych doświadczeń.

Otwiera się zawód prac waszych. Minister Spraw Wewnętrznych wystawi wam terazniejszy stan administracyi Królestwa. Będziecie uwiadomieni o projektach do praw, które mają stać się przedmiotem waszych narad. Mają one na celu coraz dalsze ulepszenia.

Prawo podatkowe wymaga jeszcze wiadomości, które tylko czas i sprawiedliwe oszacowanie waszej możności zdolają dostarczyć Rządowi. Porządek Konstytucyjny jest stosowany z kolei do wszystkich części administracyi. Sądownictwo będzie niebawmie urządzone. Projekta do prawodawstwa cywilnego i karnego będą wam podane. Miło mi jest wnosić, iż zastanawiając

duirez des loix destinées à garantir les biens les plus précieux: la sûreté de vos personnes, celle de vos propriétés et la liberté de vos opinions.

Ne pouvant rester toujours au milieu de vous, je vous ai laissé un frère, mon ami intime, mon compagnon inséparable dès nos premières années. Je lui ai confié votre armée. Dépositaire de mes intentions et de ma sollicitude pour vous, il s'est attaché à son propre ouvrage. C'est par ses soins que cette armée, déjà si riche en souvenirs glorieux et en qualités guerrières, s'est encore enrichie depuis qu'il est à sa tête, de toutes les habitudes d'ordre et de régularité qui ne s'acquièrent que pendant la paix et préparent le soldat à sa véritable destination.

Un de vos plus dignes vétérans me représente parmi vous. Blanchi sous vos drapeaux, associé constamment à vos succès et à vos revers, il n'a cessé de donner des preuves de son dévouement à la patrie. L'expérience a complètement justifié mon choix.

Malgré mes efforts, peut être tous les maux dont vous avez eu à gémir, ne sont-ils pas encore réparés. Telle est la nature des choses: le bien ne se fait que lentement et la perfection demeure inaccessible à la faiblesse humaine.

Représentans du Royaume de Pologne! élevez vous à la hauteur de votre destination. Vous êtes appelés à donner un grand exemple à l'Europe qui fixe sur vous ses regards.

Prouvez à vos contemporains que les institutions libérales, dont on prétend confondre les principes à jamais sacrés avec les doctrines subversives qui ont menacé de nos jours le système social d'une catastrophe épouvantable, ne sont point un prestige dangereux; mais que, réalisées avec bonne foi et dirigées surtout avec pureté d'intention vers un but conservateur et utile à l'humanité, elles s'allient parfaitement avec l'ordre, et produisent d'un commun accord la prospérité véritable des nations.

C'est à vous qu'il est désormais réservée de faire preuve de cette grande et salutaire vérité: que la concorde et l'union président donc à votre assemblée, que la dignité, le calme et la modération caractérisent vos discussions.

Uniquement guidés par l'amour de votre patrie; épurez vos opinions, rendez les indépendantes de tout intérêt particulier ou exclusif, énoncez les avec simplicité et droiture, en renonçant aux séductions qui accompagnent le plus souvent le maniement habile de la parole.

Enfin, que le sentiment d'une amitié fraternelle, prescrit à nous tous par le Divin Législateur, ne vous abandonne jamais!

C'est ainsi que votre assemblée obtiendra les suffrages de son pays, et cette estime générale, qu'une réunion semblable est faite pour commander, quand les représentans d'une nation libre ne dénaturent point le caractère auguste dont ils sont revêtus.

Premiers fonctionnaires de l'Etat, Sénateurs, Nonces, Députés! je vous ai exprimé ma pensée, je vous ai montré vos devoirs.

Les résultats de vos travaux dans cette première assemblée, m'apprendront ce que la patrie doit attendre à l'avenir de votre dévouement pour elle, comme de vos bons sentiment pour moi, et si fidèle à mes résolutions je puis étendre ce que j'ai déjà fait pour vous.

Rendons grâce à Celui qui seul a la puissance d'éclairer les Souverains, de faire fraterniser les peuples et de répandre sur eux les dons de l'amour et de la paix.

Invoquons le, pour qu'Il bénisse, et fasse prospérer notre ouvrage.

Mowa JW. Mostowskiego Ministra spraw Wewnętrznych i Politycy, miana na pierwszej Sesyji Seymowej w Izbach złączonych d. 27 marca 1818.

NAYIASNIEYSZY KROLU!

Szanowny Senacie!

Przezacna Izba Poselska!

Pokoy powszechny nastąpił po długich i niszczących wstrząśnieniach. Trwałość jego zaręczają przynierza i

się nad niemi z dojrzałą uwagą, udziałacie prawa mające zaręczać dobra naydroższe: bezpieczeństwo waszych osób i własności, jako też swobodność zdań waszych.

Nie mogąc ciągle z wami przemieszkiwać, zostawiłem wam Brata mego, poufalego przyjaciela i nieodstępny od naymłodszych lat towarzysza. Poruczyłem mu wasze woysko. Świadomy moich chęci i mojej troskliwości ku wam, przywiązał się do własnego dzieła. Za jego to staraniem woysko to, już w tak sławne pamiętki i w przymioty wojenne bogate, zamogło się jeszcze od czasu, jak się on na czele jego znajduje, w nawyknięcie do porządku i sforności, które się tylko w ciągu pokoju nabywa, i usposabia żołnierza do właściwego mą powołania.

Jeden z nayszanowniejszych weteranow waszych, jest moim zastępcą między wami. Osiwiał pod waszemi chorągwiemi, stale dzielący wasze powodzenia i kłęski, nie przestawał dawać dowodów swego poświęcenia dla Ojczyzny. Doświadczenie zupełnie wybor mój usprawiedliwiło.

Mimo moich usiłowań, może wszystkie dolegliwości, które was uciskały, jeszcze nie są zatarte. Taka jest przyrodzona rzeczy kolej. Dobro zwolną tylko, może być działaniem, a doskonałość jest niedostępną dla słabości ludzkiej.

Reprezentanci Królestwa Polskiego! wzniescie się do wysokości waszego powołania. Wezwani jesteście do dania znakomitego przykładu Europie, wzrok swój na was zwracający. Dowiedźcie współczesnym, iż te ustawy liberalne, których na zawsze święte, prawidła usiłowano pomieszać z przewrotnemi naukami, jakie za naszych czasow budowie towarzyskiej okropnym upadkiem zagroziły, nie są niebezpiecznym omamieniem; ale że dobrą wiarą wykonane, i czystymi zamiarami ku celowi zachowawczemu i pożytecznemu dla ludzkości kierowane, godzą się zupełnie z porządkiem, i wspólnie zrzadzają prawdziwą pomyślność narodów.

Tę wielką i zbawienną prawdę, w skutku okazać wam pozostaje. Niech tedy zgoda i jedność przewodniczą waszemu zgromadzeniu. Niech powaga, spokójność i umiarkowanie, znamionują wasze obrady.

Powodowani jedynie miłością ojczyzny, celujcie czystością zdań waszych. Niech będą niezawisłe od żadnych osobistych i wyłącznych względów. — Wyrażajcie je z prostotą i prawością, zrzekając się uludzeń, które najczęściej zręcznemu mowy ułożeniu towarzyszą.

Niech nakoniec uczucie braterskiej przyiaźni, które nam wszystkim przepisuje Boski Prawodawca, nigdy was nie odstępuje.

Tym to sposobem zgromadzenie wasze uzyska sobie głośnie kraju zalety, i ten powszechny szacunek, jaki podobne zebrania nakazywać powinny w ten czas, kiedy Reprezentanci wolnego narodu nie przeistaczają dostojnego powołania swego.

Pierwsi Urzędnicy Kraju! Senatorowie, Posłowie, Deputowani! wyraziłem wam myśl moją, wskazałem wam wasze obowiązki.

Skutki prac waszych w tém pierwszym zgromadzeniu, nauczą mnie, czego w przyszłości ojczyzna może oczekiwać po waszem dla niej poświęceniu się, jako też po waszych dobrych ku mnie uczuciach, i czyli, wierny moim przedsięwzięciom, będę mógł daley rozszerzyć to, co już dla was uczyniłem?

Nieśmy dzięki Temu, który Sam posiada moc oświecenia Panujących, bratania ludów, tudzież zlewania na nich darów miłości i pokoju.

Wzywamy go, aby poblogosławił dziełu naszemu, i uwieńczył je pomyślnością.

własne dobro potężnych Mocarzy; a mianowicie sposób myślenia tego, którym przeznaczenie w prześladowaniu Polaków, nakoniec znużone, ich obdarzyło. Jeżeli gdzie jeszcze pozostały jakie żądze zawiedzionej chciwości, ta zmordowana i przerażona pamiętnym upadkiem, kryje się przed czuwającą bacnością i uznaje zapewne niebezpieczeństwo zuchwałych zamiarów.

Wszędzie Królowie i narody zajmują się wyszukiwaniem udoskonalen, któreby zdołały nadać ludziom w społeczeństwie skojarzonym, ile można naywięcej spokojno-

ści i szczęścia; spodziewać się należy, iż te śledzenia kierowane przez gorliwość, którą miarkuje rozważa, nie będą bez użytku.

Lecz, ileż Opatrzności nie winniśmy dzięków! my, co rzućeni pośród burzy, z odwagą tylko i słabością naszą; padłszy pierwszą nierównych walek ofiarą; gdy już godzina naszej zagłady wybiła; gdy oczekiwaliśmy zemsty, i mogliśmy obawiać się zniewagi; w tej właśnie chwili zwątpienia, zdołaliśmy nagłe znaleźć opiekę i wsparcie u zwycięzkiego Monarchy; a skutkiem Jego przychylności i wytrwałego usiłowania, odzyskać oyczyznę, prawa i niepodległość naszą.

Stan przeszły.

Xięstwo Warszawskie za przymuszonym oddaleniem się Rządu swego, zostało było w stanie opuszczenia i niedostatku, które tém mocniej czuć się dawały, gdy zbliżanie wojsk Rosyji wzmagało między mieszkańcami obawy, wypływające z rodzaju wojny, jaką z tém Cesarstwem toczono. Wtenczas, troskliwość Najjaśn. Pana, pragnąc uspokoić zatrużone umysły, dała pochoć do odezwy Xięcia Marszałka Kutuzowa, z dnia 8 stycznia 1813 roku, w której bezpieczeństwo własności i osób zaręczono mieszkańcom i urzędnikom Xięstwa; wezwano tych ostatnich do ciągłego sprawowania swych obowiązków, nakazano różnym dowódczom wojsk Rosyjskich, nie tylko szanować władze krajowe, ale dawać im wsparcie w potrzebie. Tym sposobem porządek przywrócony został w Departamentach, a mieszkańcy ich mogli już bezpiecznie dostrzegać łagodnego obchodzenia się z nimi i ich urzędnikami; umiarkowania i względów, jakie miano dla ich położenia i stosunków z Królem Jmcią Saskim; zapobiegania, ażeby wojska Rosyjskie długo w kraju niezatrzymywały się, i ażeby ich, ile można, najmniej przechodziło przez stolicę, która najbardziej w ostatnich ucierpiała była zdarzeniach; nakoniec przykładowego sprawowania się i surowy tych wojsk karność, przy pierwszym ich wejściu do Warszawy.

Jednakże władze Departamentowe, lubo do dawnej zwrócone czynności, nie mogły działać jednomyślnie, dla braku rządu centralnego. Najwyższa zatem rada tymczasowa ustanowiona została, a Polacy, znani z cnot obywatelskich i ze stałego ku ziemi oyczystej przywiązania, uyrzeli się do służby jej powołaniami. Prawidła tej radzie przepisane wskazały pierwszą rekoymią tych zamiarów, których tworem były. Odezwy jej z dni 3 i 5 kwietnia 1813 roku, oznajmiły mieszkańcom Xięstwa, iż władza nowo ustanowiona, daleka od nadwierzania ustaw i przepisów zaprowadzonych; daleka od usuwania urzędników krajowych, dla zastąpienia ich cudzoziemcami; przedsięwzięła zachować to wszystko, co dawniej istniało, utrzymać na urzędach nie tylko, tych, których w ich piastowaniu zastano, ale dozwolić powrotu do nich, tym nawet, którzy się oddali; zapewniła, że żadne przesładowanie, żadna gwałtowność, ładen czyn samowolny, żadne pociąganie, kogożkolwiek, miejsca mieć nie będzie; a wszystkie te przyrzeczenia wiernie dotrzymane zostały.

Zarówno niepotrzebnym i bolesnym byłoby wznawiać tu w pamięci, ów smutny stan zupełnego wyciężenia, nędzy i wynudnienia, do jakiego kraj nasz był wtedy przywiedziony, przez te ciągle ofiary, któremi przyczyniać mu się kazano do odległych i niszczących wojen; zaspakajając potrzeby wojsk niezliczonych, jakimi był obciążony; utrzymywać się na stopniu wojennym, siły jego nad wszelką miarę przewyższającym; przez długi pomor w miastach i po wsiach, wszczęty skutkiem zarazy i chorób, które nieprzeźornem zakładaniem i wywożeniem szpitalów wojskowych rozszerzyły się po kraju. Chcąc użyć tytułu kręskom, Rada Najwyższa, stosownie do prawidła jej służących, ustanowiła przy sobie komitet środkowy, złożony z członków rad wszystkich Departamentów, które tym sposobem powołaniami się widziały do przekładania cierpień i żądań narodu. Za ich zdaniem kraj został w sól opatrzony, dozwolono wprowadzać towary zagraniczne i handel zewnętrzny ożywiono; dostarczania dla żołnierzy mięsa i wódki zmieszono, wojsko odwodowe opatrzyć kazano żywnością sprowadzać się mianą z Rosyji; Intendentem Jeneralnym zabroniono wszelkich rekwizycy po Departamentach, bądź w płodach ziemi, bądź w pieńdżach; wybieranie zaległych podatków do 1 czerwca 1813 zawieszono, a wkrótce potem ukaz Cesarski wydany w Troyes i lutego 1814 zniósł pobory czopowego wicyjskiego, patentów, opłaty osobistej, które razem według podania rady Najwyższej wynosiły około 8 milionów złotych. Wkrótce N. Pan raczył, w czasie przejazdu swego przez Puławę, uwolnić mieszkańców Xięstwa od podwójonego podymnego: chcąc nadto dzwignąć rolnictwo, zgnębione dostarczaniem bydła zaprzęgowego na różne potrzeby i przewozy wojskowe, nakazał rozdać i podzielić między rolników około 5,000 koni, pozostałych u armii jego po rozwiązaniu milicyi Rosyjskiej.

Wojsko Xięstwa Warszawskiego w równie niefortunnym znajdowało się stanie. Waleczni jego rycerze po większej części byli jeńcami wojennymi. Najjaśn. Pan zaszczycił ich szczególną opieką; wszystkich obdarzono wolnością i sposobami do powrócenia w progi oyczyste. Tak, w tej samej chwili, w której wojsko Polskie uyrzało się zupełnie od szczęścia odstąpieniem, względy szczałkom jego okazywane, dowodziły szacunku, jaki miano dla mężstwa w niedoli: a znacznie przed ostatniem roztrzygnięciem losu Xięstwa Warsz. zachowano już temu wojsku własny skład, płacę, stopnie i oznaki honorowe: stało się przedmiotem szczególny staranności Najjaś. Pana, i jego dostojnego Brata, którego miało zaszczyt za Wodza naczelnego otrzymać.

W całym ciągu układów na Kongressie Wiedeńskim, równie przewlokłych, jak zawikłanych mnóstwem i ważnością rzeczy, które pogodzić i uporządkować należało; sprawa Polski nigdy z oczu spuszczoną nie była. Wytrwałości i przychylnym zamiarom Najjaś. Pana jedynie winniśmy to, co tam w korzyści dla nas otrzymano, a co z wielu miar, przechodzi nadzieje, jakie sobie zrazu rościć mogliśmy.

Kiedy Europa znowu uzbroiła się do walki, której tak rychłego rozstrzygnięcia nie można było przewidzieć, Najjaś. Pan, już wówczas będąc prawym Panem Królestwa Polskiego, rozciągnął baczną swą względność, tak dalece, iż kraj nasz i wojsko jego od wszelkiego przyłożenia się do tej nowej wyprawy uwolnił. Zostawszy Królem Polskim, naprzód zwrócił staranie ku utworzeniu Rządu tymczasowego, z Jego namiestnikami złożonego. Taż przychylna troskliwość, która przewodniczyła wyborowi członków rady najwyższej, kierowała zarówno wybraniem członków Rządu tymczasowego. Wszyscy prawie dawniejsi urzędnicy, ci nawet, którzy nie korzystali z oznaczonego czasu do powrotu, na nowo przywołani zostali. Wszelkie trwające ustawy zachowano; i nim nowa konstytucya, mająca dać większą rozciąłość wolności narodowej, mogła być ogłoszona, określono tymczasowie jej zasady, zaręczając już wysokie swobody, pod których opieką przyszłość nasza ubezpieczoną być miała, i które w ówczas zaraz Rządowi wskazane zostały, jako niezmiennie prawidło w wykonywaniu władzy jemu powierzonej.

Stan obecny.

Po zagojeniu tym sposobem wielu ran, i dozwoliwszy nam powzięcia nowych nadziei, Najjaś. Pan raczył się ukazać osobiście w swojej stolicy wdzięcznemu narodowi, i obdarzyć go d. 15 listopada 1815 r. tą kartą konstytucyjną Królestwa Polskiego, która odtąd ma losom naszym przewodzić; a której wyższość nad statutem konstytucyjnym Xięstwa Warszaw. zarówno jest widoczna, pod względem narodowości i ogólnego zapewnienia wolności osób, sumnienia i opinii; bezpieczeństwa własności; opieki szczególny przyznanej wyznaniu Katolickiemu, bez ubliżenia prawom innych wyznań; swobod reprezentacyi narodowej, działań właściwych seymowi i sądownictwu, którego członki częścią dożywotne, częścią obieralne, z powodu swych mniemań i czynności, nie podlegają żadnemu wpływowi Rządu.

Niektóre szczegóły tej Konstytucyi w krótkości tu wystawione, dowiodą, ile uzupełniła miejsc zaniedbanych, lub umyślnie pominiętych, w statucie Xięstwa Warszawskiego. Przywraca ona Królestwu Polskiemu pewniejszą i spokojniejszą bytność, przywiązując je do przeznaczeń potężnego Mocarstwa. Oznacza, a tém samem określa sposób i prawidła sprawowania władzy najwyższej. Zaręcza wolność druku, i bezpieczeństwo osob gruntownie zastrzega. Dozwala każdemu Polakowi przenosić się do wolnie z osobą i majątkiem swoim. Wszelka własność, jakiegokolwiek bądź nazwiska i rodzaju za świętą i nieetykalną jest uznana; niezyja władza pod żadnym pozorem naruszać jej nie może, a nachodzący cudzą własność za gwałciela bezpieczeństwa publicznego uważany będzie. Urzędy Przesów sądów pierwszej Instancyi, Kommissy Wojewódzkich i Trybunałów appellacyjnych, członków Rad Wojewódzkich, Posłów i Deputowanych na Sejm, jako też Senatorskie, nie mogą być powierzone, jak tylko właścicielom gruntowym. Każdy cudzoziemiec skoro się wylegitymuje, używać będzie zarówno z innymi mieszkańcami opieki praw i korzyści przez nie zaręczonych: będzie mógł równie, jak oni, nabywać własności gruntowych w kraju, mieszkać w nim, wyiść i powrócić do niego. Następcy Najjaś. Pana na Tron Polski powinni się koronować jako Królowie w stolicy, i wykonać przysięgę, iż ustawę konstytucyjną zachowają. Wszelkie rozkazy i postanowienia Króla będą zaświadczone podpisem Ministra naczelnika wydziału, który jest odpowiedzialnym za wszystko, coby te rozkazy lub postanowienia, przeciwnego Konstytucyi i prawom w sobie zawierały. Przepisy o Rejencyi dają udział Polakom w wyborze człon-

Wilno dnia 26 marca 1818 roku.

ków ją składać mających; obowiązują ich do przysięgi, tudzież do ścisłej z osób i majątku odpowiedzialności. Po stanowienia rady stanu oddające pod sąd Urzędników, także względem spraw jurysdykcyjnych, mają być wykonywane natychmiast i nie ulegają zatwierdzeniu Monarchy lub Namiestnika. Posiedzenie Seymowe trwa dni 30; pod statutem trwało tylko dni 15. Bezpieczeństwo osób Seymowych jest zastrzeżone. Attrybucyje Seymu większą rozciągłość mają, niż pod statutem Xięstwa, przez nadanie mu mocy naradzania się nad projektami do praw administracyjnych, tudzież tyczącemi się umiarkowania lub zmiany w attrybucyjach władz i urzędów konstytucyjnych, przyjmowania żądań, przełożeń i odwoływań się Posłów i Deputowanych, przesyłania ich do Panującego przez radę stanu i roztrząsania zatem projektów do praw, jakieby z powodu tych zaskarżeń wyniknęły: przydana jest Seymowi Kommissyja do praw organicznych i administracyjnych, której mu pod statutem Xięstwa nie dostawało. Wolno jest członkom seymowym przymawiać się i wyrażać żądania narodowe. Członki rady stanu mieć nie będą prawa do głosowania na Seymie, jeśli nie są Senatorami, Posłami, lub Deputowanemi. Izba Poselska zaskarży może Ministrów, Radców stanu, Referendarzów wykraczających w urzędzie, a Senat stanowi względem ich oddania pod sąd. Budżet skarbowy ustaje po upływie lat czterech, jeżeliby Seym w tym czasie przeciągu nie był zwołany; Senat na każde miejsce w nim wakujące, za pośrednictwem Namiestnika po dwóch kandydatów Królowi podaje. Nikt nie może być kandydym na urząd Senatora lub Posła, kto nie ma wieku i nieopłaca podatku przepisanego. Gdyby Król Seym rozwiązał, nowe wybory Posłów i Deputowanych w przeciągu dwóch miesięcy nakazać winien. Na Sejmikach i Zgromadzeniach Gminnych wybierane są członki rad Wojewódzkich bez dalszego Monarchy zatwierdzenia, i układana jest lista kandydatów na urzędy administracyjne. Attrybucyje rad Wojewódzkich są rozszerzone w tym, że wybierają Sędziów do dwóch pierwszych instancji, tudzież, że do nich należy układanie i oczyszczanie listy kandydatów na urzędy administracyjne. Liczba Trybunałów pierwszej instancji i appellacyjnych jest powiększona. Trybunał Najwyższy składa się w części z Senatorów. Sąd Seymowy złożony jest ze wszystkich członków Senatu, do stanowienia w sprawach o zbrodnie stanu i o przestępstwa wyższych urzędników. Panujący się zbrojną oznacza w stosunku dochodów na budżecie umieszczonych. Dochody Króla składają się tylko z dóbr korony, z pałacu Królewskiego i Saskiego w Warszawie: statut Xięstwa Warszaw. wydziela nadto Panującemu półczwarta miliona złotych gotowizną corocznie ze skarbu publicznego opłacać się mających. Kara konfiskaty jest na zawsze zniesiona. Statuta organiczne, tudzież prawa cywilne i kryminalne nie mogą być umiarkowane lub zmienione, jak tylko przez Panującego wraz z obiedwoma Izbami Seymowemi.

Tak więc, kiedy zwyciężkie w ostatniej walce Europejskie narody, śledzą jeszcze wraz z naczelnikami swemi, jakiby skład i jakie zasady rządowe najdogodniej dobru ich odpowiadały; Opatrzność chciała, ażebyśmy, lubo słabi i zawojowani, przeciw jednemu z pierwszych i już od dwóch lat, kosztowali dobrodziejstwa tej konstytucji, która tyle, ile położenie nasze dozwala, przepisy najrozsądniejszej swobody z ważnemi przestrogami czasów spojone, w sobie zawiera. Jeżeli, statecznie uszanowaniem i miłością naszą otoczoną, ta karta będzie wykonywana tak wiernie, jak tego jej Twórca pragnie; jeżeli ją przesłamy nietkniętą i czystą do potomności naszej; żadne towarzystwo od bezrządu i samowolności lepiej ochronione, żaden naród mieć więcej powodów do szczęścia nie będzie. Takie jest życzenie i wola tego, który naszą ustawę zasadną przepisał.

Wielki ten przykład dany odiednego z najsławniejszych Mocarzy, nieodzownie dowodzi, że zwycięstwo, nie oswobodziło, ale rzeczywiście obaliło Tyranię; i że Władza oświecona; sama już wprowadza lub wznawia panowanie rozumu, praw i wolności. Tak jest, wolności! której nazwisko obiało się tylokrotnie o tego gmachu sklepienia; która zbyt często spleciona z rozwiązłością, konająca później pod brzemieniem sojuszów i pod bezrządu ciosami, dzisiaj między nas powraca, sprzymierzona z doświadczeniem i miłością, odżywiająca i przywrócona na niezmiennym podstawie porządku i sprawiedliwości, przez tegoż samego wspaiałego Zwycięzcę, przeciw któremu usiłowano obłąkać bezsilną naszą odwagę! Będziemy godni darów Jego, zdolamy je ocenić; i pierwsze narady odro-

dzoney oyczyzny naszej, przekonają Królów, iż prawdziwie Rządu reprezentacyjnego, są najgruntowniejszą ich władzy rękomią; a narody, że skutkiem tychże prawideł przepisanych od karty naszej i od Statutów organicznych i rozwiniętych, będzie spokojność ogólna bez ostygiłości, posłuszeństwo bez upodlenia i wolność bez nadużycia. (d. c. p.)

Dnia 25 b. m. wojska składające tutejszą osadę, to jest, cała piechota, jazda i dwie bateryje gwardyi artyleryi konney, wystąpiły w paradzie około godziny 10 przed południem. Linija ich rozciągała się od Zamku, gdzie było prawe skrzydło, wzdłuż Krakowskiego przedmieścia i Nowego świata, do ulic Ujazdowskich, gdzie się kończyło lewde skrzydło. Najjaśniejszy Pan, objechawszy konno szeregi wojska w towarzystwie braci swoich WW. Xiążąt, *Konstantego i Michała*, i otoczony świętym orszakiem Jenerałów obu narodów, zatrzymał się potem na placu parady wojskowej, gdzie wojska prowadzone przez Wodza swego Naczelnego Jego Cesarzewicowską Mość W. X. *Konstantego*, przeciągnęły dwa razy przed Najjaś. Monarchą krokiem podwójnym, pierwszy raz w otwartych odstępach, a drugi raz w kolumnach ściśniętych. Dowodzili pod Wodzem Naczelnym, piechotą JW. Jenerał *Dywizyi*, *Wincenty Hrabia Krasieński*, a jazdą JW. Jenerał *dywizyi Roźniecki*.

Nazajutrz Jego Cesarzewicowska Mość W. X. *Konstanty*, stawil przed Bratem swoim, W. X. *Michałem*, Jenerałów i oficerów obu narodów. Urzędnicy władz krajowych byli także przedstawiani W. X. *Michałowi*.

Hrabia *Wincenty Krasieński*, Jenerał *dywizyi*, dowódca gwardyi; mianowany jenerałem adjutantem N. Cesarza Jmci i Króla — Jener. adjutant, jenerał *dywizyi*, należący do orszaku N. Cesarza Jmci i Króla, Xiążę *Sulkowski*, otrzymał żadaną dymissyą z pozwoleniem noszenia munduru — Porucznik z wydziału kwaterymistrzostwa głównego, *Ignacy Sobolewski*, przeznaczony na fligel-adjutanta przy boku N. Pana.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

FRANCYA.

(z gaz. berl.) *Paryz*, dnia 13 marca. Dnia 10 t. m. posłowie cudzoziemscy złożyli Królowi swe uszanowanie. Xiążę *Wellington* nie znajdował się z powodu lekkiej słabości zdrowia.

Tegoż dnia biuro Izby Parów, któremu przodkował strażnik pieczęci, podało Królowi przyjęte 96 głosami przeciw 74, prawo zaciągu wojskowego.

Xiążę *Wellington*, który już do zdrowia powrócił, miał d. 11 konferencyą z Xiążęciem *Richelieu*, posłami austriackim i pruskim, a d. 12 z portugalskim.

Wielu oficerom sztabowym daną przepisy względem zaciągu wojskowego, które, jako przyjęte od Izby Parów, mają być doprowadzone do skutku. Donoszą, że liczba oficerów na połowie żołdu zostających, którzy umieszczęni być mają, daleko jest większa, aniżeli się spodziwano, i że terazniejszy minister wojny mocno za nimi ob staje.

Jedenasty numer korespondencyi administracyjney, przez Pana *Fievée* wydawaney, skonfiskowany został.

Syn Marszałka *Perignon* miał poledz w pojedynku z oficerem jednym z gwardyi królewskiej. Drugiego to już syna traci marszałek ten wprzeciągu kilku miesięcy, przez śmierć niewczesną.

AUSTRYA.

Wiedeń, dnia 14 marca. Do podróży Cesarza i dla przewiezienia go z *Dalmacyi* do wysp *Curzola*, *Lezina*, etc., usposabiają w *Wenecyi* kilka okrętów, a mianowicie zbudowane za rządów włoskich przepyszny jacht.

Xiążę *Parmy*, któremu w tegorocznym kalendarzu nie położono tego tytułu, przybierze wkrótce nowy swój tytuł Xiążęcia *Mödling*. (*Mödling* jest miasteczkiem targowem w bliskości *Wiednia* położonem; inni rozumieją, że Xiążę ten przybierze tytuł od miasta *Mödling* w *Karyntyi*.)

Infant *Don Francesco de Paulo* wyjedzie ztąd wkrótce przez *Tryest* do *Barcellona*, dokąd wysłana jest na jego przyjęcie gwardya królewska.

N I D E R L A N D Y .

Bruzella d. 14 marca. Ostatnich dni grudnia hollenderski okręt liniowy, *Amsterdam*, 74działowy, który z ładunkiem kawy, cukru etc. powracał z *Batawii* do *Hollandyi*, w zatoce *Algoyi*, pod przyładkiem *Dodrey Nadziei*, gdzie bez masztów wpłynął, całkiem zatonął.

Dnia 10 ukazał się w porcie *Ostendy* bryg Francuzki, na którego pokładzie znajdowała się tylko jedna małpa i dwie papugi. Osada całkiem zniknęła. Bryg płynął z *Martyniki* z cukrem i kawą. Żywności nie było na pokładzie, tylko woda i kilka flasz rumu.

Pobrzeże między *Dunkierką* a *Ostende*, całkiem prawie okryte jest szczątkami okrętów i trupami, a zrużnione przez ostatnie burze szkody są niezmiernie.

A N G L I A .

Londyn, d. 14 marca. Podczas gwałtownej burzy d. 4 t. m. w samym *Margate* rozbiło się i zatoniło 14 okrętów, a w *Dunnen* 16. Ciągłe przez trzy dni gazety nasze pisały o samych tylko nieszczęściach w portach i na morzu zaszłych.

A M E R Y K A .

W ciągu roku 1817 przybyło z *Europy* do *New-Yorku* 7,654 osób.

Wiadomo już, dla czego *Mina* nie został rozstrzelany natychmiast, jak go poymano. Zmuszono go napisać do swoich towarzyszy broni, w twierdzy *Comonia* będących, ażeby się poddali. Ci czekali aż do oblężenia, i napisali w odpowiedzi: że, strata generała mocno ich wprawdzie obchodzi; jednakże nie odmienia bynajmniej ich położenia; jeśliżby zaś generała *Mina* rozstrzelano, wtedy 60 jeńców hiszpanów pod mieczem padnie.

O g ł o s z e n i a .

1 Gdy Najwyższym JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Imiennym Ukazem, pod dniem 22 nowembra roku przeszłego 1817, Rządzącemu senatowi danym, Najmilszemu dozwolono podać o przepuszczonych w ostatecznie odeszłej rewizyi i przybyłych ludziach, dodatkowe skaski, dając nato czasu do dnia 1. iulii 1818 r. z tém zastrzeżeniem: że po wyściu takowego terminu niezapisani odpowiedzi niechybney, podług manifestu o siódmej rewizyi: wydanego, bez najmniejszego pobłażania, ulegną — zatem Rada Miasta *Wilna* podając o tem do powszechney wiadomości uwiadomienia; że takowe dodatkowe skaski od tych, którzy do onych zapisanymi być powinni, przez wyznaczoną od miasta Deputacyą skaskową na *Ratuszu* czynność swoją od bywającą, podług przepisanych prawideł przyjmowane będą, w celu przedstawienia od rady dokąd przynależy, do dnia 15 maja terażniejszego 1818 roku. Jakowe ogłoszenie po iednym exemplarzu na druku do każdego numeru possessyi w tém mieście Rada przesyłając, zarazem zastrzeżę wszystkich obywateli, iżby zapisanych do skasek ostatecznych w tém mieście na mieszkaniu lub innym sposobem przebywać mogących dla opłaty należnych skarbowych podatków do deputacyi poborczyey na ratuszu exystującej, pod jey kwity wysłać natychmiast raczyli; a nie mających na opłatę podatków kwitów, w żadnym zgoła względzie mieć i utrzymywać u siebie pod od powiedzią nie ważyli się. — Datt na *Ratuszu Wilenskim* w Radzie miasta *Wilna* roku 1818 miesiąca marca 18 dnia.

Onufry Orłowski P. R. M. W.

Ogłoszenia po raz drugi i trzeci.

2 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego całą *Rosyją* etc. etc. etc.

Urodz. Xaweremu Sędz. Gran. *Lidzkiemu*, Jerzemu Sędz. *Grodz. Lidzkiemu*, Pawłowi Sędz. *Gran. Lidzkiemu*, Dłuskim, *Wincentemu Grozmaniemu Sędz. Granicz. Lidzkiemu*, *Antoniemu Rakielewiczowi*, *Mierzejewskiemu Kassyerowi skarbowemu*, *Łomżyńskiemu*, *Szuberowi kupcowi*, *Józefowi Nowińskiemu traktiernikowi*, mieszkańcom *Łomżyńskim*, *Jeremiaszowi Filipowiczowi Podporucznikowi pułku 1 Ułanów*, *Jakobowi Bałabanowi bylemu feldfeblowi pułku 1 piechoty*, *Józefowi Papięskiemu kupcowi Warszawskiemu*, *cukiernikowi w Lublinie na ulicy Krakowskie*, przedmieście zwane, w własnym domu mieszkającemu, *Dobrosiewiczowi mieszczaninowi*, *Radomskiemu*, *Xięciu Alexandrowi Puzynie Starościcowi*, *Frydrychowi winiarzowi w Wilnie na zamkowej ulicy mieszkającemu*, *Jakobowi Zeleskiemu*

Kapitanowi woysk polch, *Hryniewiczowi Pułkownikowi woysk polch*, *Sultanowi Pułkownikowi woysk polch*, *Starozakonnym Izraelowi Leybowiczowi obywatelowi Wileńsk.*, *Gdałowi kupcowi*, oraz *Neymanowi kupcom i obywatelom Łomżyńskim*, *Jennie Leybowiczowi i Fiszelowi zięciowi Oszera obywatelom Wasiliskim*, wszystkim *Jchmościm* jako kredytorom urodzonego *Wacława Dłuskiego Kapitana woysk polch*, *Pozew edyktałny przed Sąd Ziemski Pttu Lidzkiego na kadencyą Trojecką od dnia 1 junii roku terażniejszego ku sążeniu rozpocząć się mającą*, z instancyi urodzonego *Gasptra Dłuskiego Podporucznika woysk polch* z referencyą do *Prawa wieczysto przedaźnego*, na część majątku ziemnego w *Lidzkim Pttcie leżącego*, *Lebioda* nazwany się, od urodzonego *Wacława Dłuskiego Kapitana woysk polch*, a debitora pozwanych *WW. żłłcemu dellatorowi*, w roku terażn. 1818 *januaryi 25* wydanego, i w tymże dniu przed aktami *Ziems. Lidz.* przyznanego, do tabelli długów *Urodz. Wacława Dłuskiego* obok rzeczonoego *prawa przedaźnego* jednoczasowie przez niegoż formalnie sporządzony, i do oświadczenia przez tegoż *Wacława Dłuskiego* jednoczasowie w aktach *Ziems. Lidzkich* zapisanego, wynosi się oto: iż żalcy dellatr. skutkiem wymienionego *prawa przedaźnego*, stawszy się *Aktorem schedy* majątku *Lebiodka* po s. p. *Onufrym Dłuskim Sędzu Gran. pttu Lidzkiego*, na urodzonego *Wacława Dłuskiego Kapitana woysk polch* spadającego, przyjął od tego *Wacława Dłuskiego* tabellę długów czyli registr jego kredytorów i obowiązał się wejść w rozrachunki z pokazanymi na tabelli kredytorami, i co się należnym być okaże, czy to za wystarczeniem funduszu pieniędzmi opłacić, czy też w odwrotnym razie, taż nabytą ziemią wynagrodzić. Gdy zaś w takowej tabelli żalcy dellator pewnego rachunku znaleźć niemoże, gdy urodzony *Wacław Dłuski* sporządzić taką tabellę, ilości pewney swoim wierzycielom, niektórym za karteczkami, a niektórym bez karteczek należności swoje mającym, nie wymienił; lecz wszystko do zrobienia obrachunku z jego wierzycielami żalczemu dellatorowi zostawił. Gdy obżaltni *WW.* mieszkając w rozmaitych stronach, uymujecie tym sposobem żalczemu dellatorowi sposobność jednoczasowego obliczenia się. Gdy wręczcie wszyscy obżaltni *WW.* w celu zyskania swoich należności, niegdzie indziej, jak tylko do majątności *Lebiodka* w *Lidzkim Powiecie Gubernii Grodzieskiej* leżącej to jest funduszu urodzonego *Wacława Dłuskiego* z dopomnikiem przychodzić będziecie. Przeto żalcy dellator dla jednoczasowego obrachowania się z obżaltnymi *WW.* i potem wynadgodzenia należności obżaltnych *WW.* wszystkich za razem powołuje do Sądu *Ziems. Lidzk.* i zakłada następnę prośbę. Ante omnia nakazania komportacyi wszelkich kart obligów rachunków i jakiegokolwiek tytułu pism między obżaltn. *WW.* a urodzonym *Wacławem Dłuskim* zaszytych i nastalych, szczególnie nakazania teyże komportacyi na obżaltnych *Dłuskich*, jako opiekujących się dalszym małoletnim rodzeństwem, rachunku między urodzonym *Wacławem Dłuskim*, a ogulem rodzeństwa uczynionego, nakazania obżaltnym usprawiedliwienia prawnym porządkiem swoich należności: po dopełnieniu czego domierzenia dla obżaltnych, równie i dla żalcego jako także wierzyciela urodzonego *Wacława Dłuskiego* proporcjonalney, wrazie nie wystarczenia funduszu, satysfakcyi, znikczemnienia odkryć się mogących długów prawnego dowodu nie mających, a w tabelli urodzonego *Wacława Dłuskiego* nie pomienionych. Na nie stawających zaś wierzycielach wszystkich ogólnie urodz. *Wacława Dłuskiego* wieczney amissyi zapisania, expensów prawnych sążenia i tego wszystkiego decydowania co czasu sprawy proszonym i dowiedzionym zostanie, salva żaloby melioratione.

Roku 1818 *februaryi* dnia — *Woźny* niżej wyrażony zeznał iż tego pozwu edyktałnego kopii sześć z tym autentikiem zgodnych, jedną *W. JPanu Xaweremu Gran. Jerzemu Grodz. Sędz. Pawłowi Sędzicowi Granicz. Lidzkim*, *Dłuskim* w majątności *Lebiodka* w *Lidzkim powiecie* leżącej dnia 20. Drugą *W. JPanu Wincentemu Grozmaniemu Sędziemu Granicz. Lidzk.* w majątności *Łowczyłowiczach* w *Lidzk. powiecie* leżącej dnia 19. Trzecią *JPanu Antoniemu Rakielewiczowi* w mieście *Lidz.* dnia 21. Czwartą star. *Jormie Leybowiczowi*. Piątą star. *Fiszelowi zięciowi Oszera obywatelom Wasiliskim* w miasteczku *Wasiliskach* dnia 20 *oczewisto* popodawałem. Szóstą po *W. Mierzejewskiego kassiera skarbowego Łomżyńskiego*, *JPanów Szuberta kupca*, *Józefa Nowińskiego traktiernika mieszkanców Łomżyńskich*, *Dobrosiewicza mieszczanina Radomskiego*, *JPana Jakóba Bałabana b. feldfebla pułku 1. piechoty*, *W. Jeremiasza Filipowicza podporucznika pułku 1 ułanów*, *W. JP. Józefa Papięskiego kupca Warszawskiego*, *cukiernika Lublińskiego* na ulicy *Krakowskie* przedmieście zwane w własnym domu mieszkającego, *W. Jakóba Zeleskiego Kapitana woysk polch*, *JOX. Alexandra Puzyny Star. JP. Frydrycha winiarza* na zamkowej ulicy w *Wilnie* mieszkającego, *JWW. Hryniewicza Pułkownika woysk polch kawalera*, *Sultana Pułkownika woysk polch kawalera*, *star. Izraela Leybowicza obywatela Wileńskiego*, *Gdała i Neymana kupców i obywatelów Łomżyńskich* do drzwi sądu

ych w mieście Lidzie dnia 21 przybiłem, termin stawania do rozprawy przed sądem Ziemi powiatu Lidz. z instancyi W. JPana Gaspra Dłuskiego Podporucznika wojsk polch na rok trojecki w roku terażn. 1818 junii 1 rozpoczając się mające zapowiedziałem i dla dostatecznej wiadomości stron powołanych tak kopią tego autentycznego pozwu jako też i kwitu, mojego relacyjnego do Kurjera Litewskiego i do Gazety Warszawskiej ku umieszczeniu przestawiem dat ut supra.

Barłomiej Siemionowicz woźny Pttu Lidzkiego.

Roku 1818 february 21 dnia — Przed aktami Ziemi Pttu Lidzkiego stanawszy osobisto, woźny supra wyrażony ten kwit padanego pozwu ustnie zeznał, przyjąłem w akta umieściłem i o zgodności z rękami, oraz o opłacie per szlin miedzią kop 52 i czwartą część kop. zaświadcza.

Andrzej Downarowicz Regent Ziemi Pttu Lidzkiego.

2 Dekretem remissyjnym Sądu Głównego Departamentu Gubernii Mińskiej, w roku 1815 dnia 14 zapadłym taxa i exdywizya majątku W. Tomasza Wieczora byłego smotrytela, uznana została, czynność której, gdy z racyow iż przeznaczeni urzędnicy jedni pozmierali, drudzy spełnieniem urzędowym zięci przedłużona przez lat kilka; z uwag takich przybliżając stronom satysfakcją, Sąd Główny dnia 6 marca terażniejszego roku dodawszy jeszcze czterech urzędników, zdeterminował onym zjechać do folwarku Dołhnicz w Jhumentim Pcie leżące na dzień 2gi apryla roku bieżącego; aby więc żaden z wierzycieli i pretensorów W. Wieczora niewiadomością składać się niemógł, przez gazetę Kurjera Litewskiego zawiadania się roku 1818 marca 14 Mińsk.

Polikarp Bohusz Szyszko Podśudek Ziem. Pttu Jhumentim.

2. Dom murowany z pięciu pokoiów, sali, i Izby czeladney, z piwnicą, i łodownią, z placem przy nim obszernym i ogrodami z brzegiem rzeki Wilii na przedmieściu Łukiszkach w Wilnie pod N. 886 położony, po zeszytym JP. Onufrym Białym z exdywizyi wyrokiem Sądu Exdywizorskiego Ziemi Wilkomir. na rzecz nieletnich (po zeszytciu s. p. JP. Kazimierza Lipińskiego) pozostałych sukcesorów przyznany, przez opiekunów ichże obięty, jest do zaarędowania, życzący one wziąć w roczną tenetę lub więcej, zechca zgłosić się do opiekunów JPP. Burmistrza Pawłowskiego i obywatela Jana Hołubowicza.

Maciej Pawłowski.

2. Neuch Kopelowicz wyczytawszy w Kurjerze Litewskim N. 12 awizacya Józefa Jackiewicza, postanowił oznajmić publiczność iż ten Jackiewicz nabywając prawo zastawne od awizującego na folwark Brzesizki w ptocie Wilkomir, parafii Kotłych. położony ugodził się zapłacić ezer. złtch 400 lecz więcej nie zapłacił jak rubli srebr. 450, zaś rubli 750 zostawił u siebie dla ewikcyi, że zaś nabywca nie będzie mitrężonym od awizującego zabezpieczył, a za Franciszka Gonsforta nie zaręczył.

Neuch Kopelowicz.

2 Od następnego S. Jerzego 1818 roku. Starostwo Wiksznianskie w Powiecie Oszmianskim położone z folwarkiem brestencyjnym, zawierające dymow 25 z karczmą ma być oddane, przez JW. Jenerała Leytenanta Pysznickiego, w administracyę; z warunkiem, aby dysponent chcący onym administrować miał dostateczną ewikcyę, o warunkach może się dowiedzieć w mieście Wilnie w domu pod numer. 54, na ulicy Sawicz, u Tytuł: Sowiet Kozłowski.

3. Józef Kulwiec Patron Trybunału jako kurator masy konkursowej Jana Piaseckiego Stolnika mereckiego.

Odwolując się do swego pozwu daty 7 listopada 1811 r. gdy w skutek takowego dotąd WW. wierzyciele likwidacye swych pretensy udowodnione niełożyli, i z kuratorem masy o przyznanie swoich należności, ani o kollokacyę depriorytate nie rozprawili się, i wyroków na to prawowaznych nie uzyskali, ztym powtórnie, stosownie do dekretu Najwyższego Pana z dnia 15 Lipca 1809, względem spraw konkursowych i likwidacyjnych wyszłego, i oraz stosownie do dekretu rady Najwyższej temczasowej Xięstwa Warszawskiego daty 25 lutego 1815 r.

Wszystkich wierzycieli do masy konkursowej Jana Piaseckiego Stolnika mereckiego ubiegających się, a mianowicie:

1. W. Pawła Czajewskiego ustanowionego patrona od Maryanny wdowy Sikorskiej Szymona Korejwy porucznika w wojsku Polskim jako sukcesorów po zeszytych Antonim i Ludowice Korejwach.

Od Karola Czajewskiego w Ogarynie Jana Olizerowicza w Buchtzie, Juliana Baranowskiego Kuratora pozostałości Jerzego Bozkowskiego, Star. Lewina Moysesza z Kalwaryi. Maryanny pierwszego szluby Witozencowej, a teraz Bere-

śniewiczowej, Antoniego, Jana, Hilarego i Kazimierza Sylwestrowiczow i Felixa Wazyńskiego.

2. W. Jana Kotowskiego ustanowionego patrona od JW. Piotra Kleczkowskiego Podkomarzego, od Bernarda Sinickiego sędziego pokoju Pttu. kalwaryjskiego.

od Wdowy Proniewiczowej Szambelanowej i od Antoniego Kozierowskiego sędzieca.

3. W. Jozefa Raveckiego ustanowionego patrona od Jana Zyżniewskiego i Antoniego Kleczkowskiego.

4. W. Benedykta Kapicy ustanowionego patrona od Jana Wolka i Norberta Podoleckiego sukcesorów.

Jako też niemających ustanowionych patronów i z zapytania nie wiadomych. Ignacego Turę, Antoniego Szymanowskiego, Fabiana Dąbrowskiego, Tomasza Gerlewskiego, Kawerogo Giedroycia Gteroka, Jana Krzyżanowskiego, Juste kommissarza Doering, Salomona Chaima, Ignacego Rudzińskiego przez przybicie jedney kopii niniejszego pozwu na drzwiach sali Audyencyonalney Trybunału cywilnego 1. instancyi Województwa Augustowskiego; a drugą wręczając w biurze W. Prokuratora.

Wzywa niniejszym zapozwem peremptoryjnym aby nader dny 23 Maia r. b. z rana o godzinie 9 stawili się na audyencyi Trybunału cywilnego pierwszey instancyi Województwa Augustowskiego wydziału II. w mieście Łonży w kollegium pijarskim zwyczajnie odbywającej się lub w ten czas gdy sprawa ta zawołana będzie dla usprawiedliwienia swoich pretensy, rozprawy głosney uzyskania kollokacyi swoich sum i otrzymania wyroku klasyfikacyjnego. W każdym razie, obowiązani WW. wierzyciele przed tym jeszcze terminem, którzy nie mają przyznanych przez kuratora masy swoich pretensy, wprzody o swą należność specjaliter rozprawić się i na to w terminie oznaczonym peremptoryjnym wyrokiem sądowy złożyć. A zaś mający przyznanie sądowe winni wcześniej przed tymże terminem takowe w wyciągach urzędowych kuratorowi masy zaprodukować z wyliczkowaniem należnego sobie kapitału i ilości zaległych procentow a to dla tego, iżby kurator masy był w stanie wcześniej przed tym terminem mansom passivorum ustanowić, przyczem każdy z WW. wierzycieli raczy stosownie do przepisow ordynacyi pruskiej wymienić w której klasie jego należność ulokowaną mieć chce.

Za uzupełnieniem tego wszystkiego ulokowania swych Pretensy w wyroku klasyfikacyjnym WW. wierzyciele spodziewać się mogą. Ostrzega się przytem tychże wierzycieli wogólności wszystkich i każdego szczególnie, iż którykolwiek z nich przed powyższym terminem jako peremptoryjnym ostatecznym w czasie oznaczonym pretensy swojej z dowodami kuratorowi masy nie zakomunikuje i nie zgłosi się, oraz w terminie powyż wyrażonym ani osobiście ani przez pełnipotentę nie stanie, ten z prawem i pretensyą swoją we względzie terażniejszey masy konkursowej w wyroku klasyfikacyjnym nie tylko prekludowanym, ale też owszem wieczne milczenie niestawiającemu nakazane zostanie. Dan w Łonży dnia 16 Marca 1818 roku.

Józef Kulwiec.

3 Od Rządu Gubernialnego Litewsko - Gradzieńskiego ogłasza się niniejszym: iż połowa majątku Szypowicz, zostającego w Powiecie Kobryńskim, do dziedzictwa Tytularnego Sowietnika Czulowskiego należące, dla pozyskania należności Skarbowi od tegoż Czulowskiego, przeznaczona jest na sprzedaż; ztym życzący nabyć ten majątek, zechca dla licytacyi jawić się, na dwa terminy to jest: 20 marca, i drugi 1 apryla do Kobryńskiej dworżańskiej opieki, a na trzeci ostateczny 26 apryla terażniejszego roku do Gubernialnego Rządu. dnia 15 marca 1818 roku.

Expedytor Tunikow

3 Niżej podpisany mając dość znaczną pretensyą z dzierżawy folwarku Jezioryszcz do JPana Józefa Truchnowskiego Komor. Pttu Wileń. którą sąd Grodzki Wilkomirski dekretem 1809 Julii 5 ogłoszonym w części aprobując zasądził pewną na JPanu Truchnowskim sumę i za założony na summie ezer. złtch 1000 za obliżiem JP. Truchnowskiemu od WW. Morykonich należney arestem zatwierdziwszy inkwitacyą do oneyże wskazał. Od wyroku tego obie strony zaappellowawszy przenieśli sprawę ogólną do regestrów apelacyjnych sądu Gł. Litt. Wileń. 2go Departamentu, a w przeciagu tego czasu za sumę ezer. złtch 1000 na odpowiedź dla mnie wskazaną JP. Truchnowski odebrał z exdywizyi Dygulskiej przez WW. Morykonich wydział ziemi od majątności główney Serenczany zwanej żeby takową schedę pod nazwaniem Benepol JP. Truch-

nowski komu niezawiodł, przeto ostrzegam publiczność przez niniejszą awizacyą, iżby nikt żadnego układu o powyższej pomie-nionej schedę, która tylko za pretensyą na odpowiedź niżej podpisanemu wynoszącą do ostatecznej rozprawy pod utratą rzeczy z JP. Truchnowskim nie traktował, ani też ostatecznie niezawierał. Jakowe oświadczenie własno ręcznie podpisuję.

Jan Kondratowicz.

3 Excerpt z protokołu potocznego Ziemskiego powiatu Mińskiego w dacie poniżej wyrażający się zapisanego oświadczenia tegoż czasu pod pieczęcią urzędową ziemską powiatu Mińskiego stronie potrzebującej jest wydan.

Roku tysiąc ósmset ósmnastego miesiąca marca iedynastego dnia.

Na urządzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI ziemskim powiatu mińskiego, oświadczenie z Remanifestem imieniem niżej podpisanych, Józefa i Jakuba Plewakow Sędziow granicznych powiatu Mińskiego, przeciwko JW. Pani Zofii z Hrabiiow Pacow Hrabini Potockiej i iey potomstwa czyni się z następnego powodu: dostrzegłszy w dodatku Gazety Kuryera Litewskiego w numerze siedemnastym pod dniem dwódziesiątym szóstym februarya idącego tysiąc ósmset ósmnastego roku, oświadczenie w imieniu Hrabini Potockiej z potomstwem przez plenipotentą iey W. Leona Malewicza komor. granicznego powiatu Kobryń. umieszczone, znajdujemy pobudkę odpowiedzieć na toż oświadczenie celem odkrycia stanu interessow, iaki ma Hrabinia Potocka znami; łatwością przyszło plenipotentowi JW. Hrabini policzać ogromne dla niej należności, iakoby w całej massie im przychodzić powinny, nie-trudno było na bezfundamentalnych wieściach i nadomyśle samym, opierać w tymże oświadczeniu wnioski. Lecz gdyby zarazem przyszło temuż plenipotentowi weyść bez stronnie w rozbiór istoty i pozycyą ogólnego interessu, bez zataienią najmniejszego przed powszechnością, znalazłby z pobudek samey słuszności potrzebę odkrycia pretensy wzajemnych do JW Potockiej i potomstwa ex vi wyprzedazy naszym pretensorem Hrabstwa Iwienca, po własnych cofnąć się niemogących tranzaktach i iasných dowodach opartych, a widoczną krzywde i szkodę ztęże wyprzedazy wyswiecających. Niemniej z okazji mnogich processow o granicę o poddanstwo o wolność familii wyprzedanych, i dalszych przed nabyciem tych dóbr wyległe zawinięcia do kupionego majątku bez wyswietlenia ich przy wyprzedazy niesłusznie regulujące się. O co wszystko z JW. Hrabinią i potomstwem z wyłuszczeniem każdego rodzaju sprawiedliwych pretensy na prawnych dowodach ugruntowanych, w sądzie ziemskim mińskim, gdzie dobra Iwieniec leżą jest rozpoczęty process; wszakże JW. Hrabinia z potomstwem znając słuszność naszych dopominkow do samey tylko przewłoki w processie udaie się i raz oświadczeniem przystąpienia do układu przyjacielskiego zwezwaniam podwakroć do odległego majątku swego Rosi w Wołkowyskim powiecie sytuowanego starała się wstrzymać bieg procederu, drugi raz dwukrotnym kondemnowaniem się dowiodła dostatecznie zamiaru uniknienia od ostatecznego rozliczenia się, które niechibnie pokwietnie summe iedynie na ewikcyą przy wyprzedazy Iwienca zostawioną, bliżej zatem utyskiwać wypada na JW. Hrabinią Potocką, gdyż ta Pani dla ukonczenia znami o pretensyie interessu, nawet nieprzystąpiła na mińskie tegoroczne kontrakt żadnego plenipotentą, a ztąd niewidząc sposobu u konkludowania rzeczy combinative z okazji narazienia na expens i liczne straty, wszelkiey będziemy poszukiwać na Hrabini i iey potomstwie szkod przed aktami i powszechnością oświadczyamy i nawzajem do Gazet trzykrotnie niniejszy remanifest przesłać natychmiast nieomieszkamy. U tego oświadczenia podpis takowy. Józef Plewaka zasiebie i w imieniu brata Jakuba Plewaki. Zgodno z Protokulem świadcze Hilary Jabowski Ziemski Mins. Regent.

O licytacyi Galicyjskich dóbr kameralnych w ciągu r. 1818 we Lwowie odprawiać się mającey.

3 Na umorzenie procentowego długu Stanu, raczył Naj-

iasniejszy Pan sprzedaż Galicyjskich dóbr kameralnych w rozciąglejszym zamiarze postanowić.

Stosownie do tey naywyższej uchwały sprzedawać się będą w ciągu r. 1818 drogą publiczney licytacyi następujące dobra kameralne, a mianowicie:

W Cyrkule Rzeszowskim: Państwo Bratkowickie w czterech oddziałach, tudzież Państwo Leżayskie.

W Cyrkule Sandeckim: Państwo Czorsztyńskie w czterech oddziałach, tudzież Państwa Staro-Sandeckie i Nowotargskie.

W Cyrkule Bochnińskim: dobra Wiszniowa, Irzma, Kobylnik, i Węglówka z wóytowstwami Irzmanowskim i Kobylnickim, tudzież Dobczyce, Skrzyńka, Kornatka, Butelka, Brzezowa i Targoszyna, z wóytowstwami Kornatenskim i Targoszyńskim, daley zaś Leszczyna, Czechawka i Lipnica murowana.

W Cyrkule Sanockim: Ustrzyki górne, Wołosate i Kulaszne.

W Cyrkule Myślenickim: Państwo Lipnickie.

W Cyrkule Żółkiewskim: realności Belżkie, wieś Góra, i Państwo Lubaczowskie.

W Cyrkule Złoczowskim: włość Dmitrów.

W Cyrkule Czortkowskim: włość Biała.

W Cyrkule Stanisławowskim: Bryn i Maydan.

Licytacya odprawiać się będzie w miesiącu czerwcu 1818, owe zaś dobra, z którychby rozporządzone wyrachowania wartości do rzeczonoego czasu zupełnie ukonczonymi nie zostały, będą się licytować w mcu wrześniu r. b.

Główne warunki pod któremi się licytować będzie, są następujące:

1. Ze sprzedaż wyłącznie tylko za monetę kruszcową nastąpi.
 2. Każdy chęć kupna mający ma w dniu licytacyi dziesiątą część ceny fiskalney iako rękoymię (wadyum), albo w gotowiznie monetą kruszcową złożyć, albi też daż na to zabezpieczenie hypotekalne ze strony C. K. Urzędu fiskalnego wyprobowane i za niezawodne uznane.
 3. Za owe dobra, których cena kupna summe pięćdziesiąt tysięcy ZR, nie przewyższa, ma nabywca iedną połowę zaraz po zasłem potwierdzeniu sprzedaży, i ieszcze przed rzeczywistem dóbr obięciem, a drugą połowę w przeciągu lat pięciu, pięcioma iednakowemi ratami; — przeciwnie zaś za dobra, których cena kupna summe pięćdziesiąt tysięcy ZR. przenosi, tylko iedną trzecią część zaraz, a drugie dwie trzecie części podobnie w pięcioletnich iednakich ratach, gotowizną wypłacić, resztę ceny kupna na zakupionych dobrach prawem pierwszeństwa przed wszystkiemi innemi zabezpieczyć, i od takowey prowizyą po 5 od sta rachuiącą się płacić; z resztą zaś Wadyum czyli rękoymia w gotowiznie złożona w pierwszej z ceny kupna wypłacić się mającey racie potrącona będzie.
- Inne dokladniejsze opisy tych głównych warunków, tudzież ceny fiskalne i termina licytacyi z osobna ogloszą się. Każdemu chęć kupna mającemu dozwala się szacunki dóbr celem sprzedaży galeziach przychodów oglądać. We Lwowie dnia 4go Marca 1818. Od C. K. Kommissy do sprzedaży Galicyjskich dóbr kameralnych wyznaczoney.
- Filip Krauss, Sekretarz Gubernialny.

2. Dnia 25 tego miesiąca w Poniedziałek od godziny 10 ramey odbywać się będzie na tuteyszym ratuszu publiczna licytacya różnych konfiskowanych u tuteyszych kupców za niedoimki skarbowych podatków rzeczy, jako to: kareta, srebro różnego rodzaju etc. o czym i podacie się do publiczney wiadomości.

Wyjeżdżają za granicę.

2. Wyjeżdza za granicę do Królewca Pruskiego, Jenerał b. woysk Polskich, Wyszkowski z dwoma służącymi.

2. Wyjeżdza do Otomańskiej porty z Gubernii Grodzieńskiej pttu Nowogr. z Miasteczka Delatycz mieszczanin starozakonny Hirsz Josielowicz Chaimowski, i z miasteczka Lubcza tegoż Pttu mieszczanin starozakonny Leyba Abramowicz Lewin obydwu z żonami na miesiąc dziewięć.